

27. 7. 2004

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Věci nepodléhající exekuci a nezabavitelné částky

Ani největšímu dlužníkovi, na kterého je uvalena i několikrát exekuce, protože dobrovolně neplní vykonatelné rozhodnutí soudu nebo úřadu, nelze zabavit všechny majetek nebo srazit veškerou mzdu - každému musí zůstat alespoň nezabavitelné minimum na živobytí.

Ani největšímu dlužníkovi, na kterého je uvalena i několikrát exekuce, protože dobrovolně neplní vykonatelné rozhodnutí soudu nebo úřadu, nelze zabavit všechny majetek nebo srazit veškerou mzdu - každému musí zůstat alespoň nezabavitelné minimum na živobytí.

Některé věci ve vlastnictví povinného (dlužníka) nepodléhají výkonu rozhodnutí (exekuci), a nesmějí proto být při exekuci zabaveny, ať jde o výkon rozhodnutí prováděný soudem (a jeho vykonavateli) nebo úřadem soudního exekutora. Výkonem rozhodnutí nemohou být jednak postiženy věci, jejichž prodej je podle zvláštních (právních) předpisů zakázán, nebo které podle zvláštních předpisů výkonu rozhodnutí nepodléhají.

Z věcí, které jsou ve vlastnictví povinného, se exekuce dále nemůže týkat těch, které povinný nezbytně potřebuje k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny nebo k plnění svých pracovních úkolů, jakož i jiných věcí, jejichž prodej by byl v rozporu s morálními pravidly. Takto jsou z výkonu rozhodnutí vyloučeny zejména:

- běžné oděvní součásti, obvyklé vybavení domácnosti,
- snubní prsten a jiné předměty podobné povahy,
- zdravotnické potřeby a jiné věci, které povinný potřebuje vzhledem ke své nemoci nebo tělesné vadě,
- hotové peníze do částky 1000 Kč.

Je-li povinný podnikatelem, nemůže se exekuce týkat těch věcí z jeho vlastnictví, které nezbytně nutně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti; to neplatí, vázne-li na těchto věcech zástavní právo a jde-li o vymožení pohledávky oprávněného, která je tímto zástavním právem zajištěna. Při nedostatku podrobnější právní úpravy lze na rozsah postižitelného majetku usoudit ze srovnání postavení podnikatele v exekuci s jeho postavením v konkursu. Konkurs (až na výjimky) povede k likvidaci podnikatelské činnosti úpadce. V rámci exekuce jde o postižení majetku povinného v maximálním možném rozsahu (vzhledem k výši vymáhané pohledávky); nemůže se však jednat o to, aby bylo zcela znemožněno další podnikání povinného. Z tohoto hlediska je pojem nezbytně nutnosti třeba vykládat tak, že je třeba zachovat povinnému - podnikateli takový majetek, který mu umožní, třebaže ve zcela minimálním rozsahu, ještě provozovat podnikatelskou činnost. Jiný bude rozsah tohoto potřebného majetku u drobného podnikatele - fyzické osoby, jiný u velké akciové společnosti...

Uvedená pravidla se vztahují též na případy, kdy je vedena exekuce prodejem spoluvlastnického podílu na věci.

Podobně jako nelze exekučně zabavit některé věci, nesmějí být zaměstnanci (povinnému) sraženy ze mzdy nezabavitelné (nepostižitelné) částky. Výše nezabavitelných (nepostižitelných) částek se odvozuje od životního minima jednotlivce. Za částku životního minima jednotlivce se pro účely srážek ze mzdy považuje součet částky potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb občana a částky potřebné k zajištění

nezbytných nákladů na domácnost.

Částky životního minima, od nichž se odvíjejí nezabavitelné částky, jsou, v závislosti na skutečném růstu nákladů na výživu a ostatní základní potřeby a náklady na domácnost, vyjádřeného růstem příslušných indexů spotřebitelských cen za domácnosti celkem, zvyšovány v pravidelném termínu, a to vždy od 1. ledna. Zvýšení částek životního minima v uvedeném termínu ovšem nemusí vláda provést, pokud index spotřebitelských cen za domácnosti celkem vzroste v rozhodném období o méně než 2 %. (Naopak může vláda částky životního minima zvýšit i v mimořádném termínu, pokud úhrnný index spotřebitelských cen za domácnosti celkem vzroste o 10 %.) Protože se příslušné statistické ukazatele vyvíjely v uplynulých letech příznivě, v platnosti a účinnosti stále zůstávají částky životního minima stanovené naposledy od 1. října 2001, tedy včetně životního minima jednotlivce na úrovni 4.100 Kč, tj. součtu částky potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb občana 2320 Kč a částky potřebné k zajištění nezbytných nákladů na domácnost 1780 Kč. Zvýšení částek životního minima lze předpokládat v dalším pravidelném termínu, tedy k 1. 1. 2005.

Základní částka, která nemůže být (povinnému zaměstnanci) sražena z měsíční mzdy, představuje 62 % částky životního minima jednotlivce, tedy 2542 Kč.

Dále se počítá 25 % částky životního minima, tedy 1025 Kč, na každou osobu, které je zaměstnanec povinen poskytovat výživné.

Autor je právník.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)